

آسان سنڌي ڪتاب

پنجين ڪلاس لاءِ

سندھ ٹیکسٹ بک بورڊ، ڄام شورو

هن ڪتاب جا سڀ حق ۽ واسطا سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ، ڄام شورو وٽ محفوظ آهن.
سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ، ڄام شورو جو تيار ڪرايل ۽ تعليم کاتي جو،
صوبي سنڌ جي اسڪولن لاءِ درسي ڪتاب طور منظور ڪيل.

فهرست

سبق	عنوان	صفحہ	سبق	عنوان	صفحہ
1	ڌڻي سڳورو (بيت)	1	14	ميان مير	24
2	اسان جو پيارو نبي	2	15	پيارا پاڪستان (بيت)	26
3	شاهه عبدالڪريم بلڙي وارو	4	16	صحت جا اصول	27
4	ڌڻي جي وڏائي (نظم)	6	17	حيدرآباد جو شهر	29
5	موڪل جو ڏينهن	8	18	پٽ شاهه جو ميلو	31
6	مهمان	10	19	سچ ڳالهه (بيت)	33
7	سلير ڪتاب پڙهيو هوندو	12	20	وڻ	35
8	اشرف محنت ڪري ها	14	21	چترال جا ماڻهو	37
9	حاتر طائي	15	22	قومي اتحاد	39
10	ٽيليويزن	17	23	لحاظ (نظم)	41
11	شهري ۽ ڳوٺاڻو	19	24	14- آگسٽ	42
12	ڪيتي سر سיתי (نظم)	21	25	عيد الفطر	45
13	سچل سرمست	22			

نگران اعليٰ:

آغا سهيل احمد

چيئرمين، سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ

نگران:

اويس ڀٽو

لکندڙ:

سڪيو خان چنا

ايڊيٽر:

اويس ڀٽو

نظر ثاني:

ڊاڪٽر سيد محمد صالح شاهه

پروف ريڊر:

جمشيد احمد جوڻيجو

ڪمپيوٽر گرافڪس: نور محمد سميجو

ڪمپيوٽر ڪمپوزنگ: دانش ڀر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سبق پھريون

ڏٽي سڳورو (بيت)

ڪنهن جي هر هڪ زبان تي آهي بات!
ڪير پيدا ڪري ٿو ڏينهن ۽ رات؟
دل ۾ سڀڪنهن کي آهي ڪنهن جي تات،
ڪنهن جي هر هڪ کي آهي وائي وات؟
ڪير ڏٽي ٿو گلن کي هيءُ خوشبوءِ؟
ڪنهن ڏني رات، ڪنهن ڏني پريات؟
ڪير نديون وهاءِ، اُن اُپاءِ،
مُند تي ڪنهن وسائي هيءُ برسات؟
ڪنهن ڏني سنڌو، ڪنهن ڏني ڪينجهر،
ڪير ڏٽي ٿو ٻنيون ۽ هي باغات؟
سو ڏٽي آه جڳ سندو والي،
تنهن جو ڪو ساٿي ۽ نڪو ساٿي.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- ڏينهن ۽ رات ڪير ٿو پيدا ڪري؟ 2- گلن کي خوشبوءِ ڪير ٿو ڏئي؟
- 3- نديون ڪير ٿو وهائي؟ 4- اُن ڪير ٿو اُپائي؟

(ب) هيٺيان لفظ لکي ڏيکاريو:

پريات	ڪينجهر	ساٿي	ساٿي	ٻني	سنڌو	ڏينهن	مند	ڪنهن	جڳ
-------	--------	------	------	-----	------	-------	-----	------	----

اسان جو پيارو نبي صلي الله عليه وآله وسلم

اسان جي پياري نبي ڪريم جو نالو حضرت محمد صلي الله عليه وآله وسلم آهي. پاڻ سڳورا عرب ملڪ جي مڪي شهر ۾ ڄاوا هئا. ننڍي هوندي کان ئي پاڻ ڏاڍا سُلچڻا، سڄار ۽ امانتدار هئا، جنهن ڪري ماڻهو کين ”امين“ ڪري سڏيندا هئا.

اُن وقت عرب ملڪ جي ماڻهن جي حالت ڏاڍي خراب هئي، هُو بُتن جي پُوڄا ڪندا هئا. اڃاين ۽ خسيس ڳالهين تان پاڻ ۾ وڙهي پوندا هئا. اها ويڙهه ڪئين سال هلندي هئي، جنهن ڪري ڪيتري خونريزي ٿيندي هئي. اُهي مسافرن ۽ وائهنڙن کي ڦريندا هئا. پاڙي وارن کي ڏکوئيندا هئا. ڪڏون ڪوتِي پنهنجي ڌيئرن کي جيئري ئي انهن ۾ پوري ڇڏيندا هئا.

جڏهن حضور جن جي عمر چاليهه ورهيه ٿي ته کين خدا جو حڪم ٿيو، ته ماڻهن کي خراب ڪمن کان منع ڪريو ۽ چڱا ڪم ڏسيو. حضور جن ماڻهن کي گڏ ڪري، خدا جو حڪم ٻڌايو، ته ”اوهين هڪ الله جي عبادت ڪريو، جنهن اوهان کي پيدا ڪيو آهي. ڪوڙ نه ڳالهايو. نه پاڻ ۾ وڙهو ۽ نه ڪي چوري يا ٺڳي ڪريو. پاڙي وارن سان پلائي ڪريو. نياڻين تي رحم ڪريو. مسافرن کي عزت ڏيو ۽ انهن کي ماني ڪارايو.“

اهي ڳالهيون ٻڌي، گهڻا ماڻهو اچي ڪاوڙيا ۽ سندن دشمن ٿي پيا ۽ کين تڪليفون ڏيڻ لڳا. حضور جن ڪڏهن به مٿن نه ڪاوڙيا، پر ڏاڍي پيار سان کين سمجهائيندا رهيا. آخر جڏهن ڪافرن جون زيادتيون حد کان وڌي ويون، ته پاڻ ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم هجرت ڪري مڪي شريف کان مديني هليا ويا. اتي به ڪافرن ساڻن جنگيون ڪيون، پر فتح آخر حق جي ٿي. گهڻا ئي ماڻهو حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن جو چوڻ مڃي مسلمان ٿيا ۽ الله پاڪ کي هڪ ڪري مڃڻ لڳا. ظلم ۽ بيا خراب ڪم ڇڏي ڏنائون ۽ پاڻ ۾ محبت سان هلڻ لڳا. اهڙيءَ طرح انساني سماج ۾ هڪ زبردست انقلاب آيو.

هن وقت دنيا ۾ ڪروڙين مسلمان آهن، جيڪي حضرت محمد صلي الله عليه وآله وسلم جن کي الله جو سچو ۽ آخري پيغمبر ڪري مڃين ٿا ۽ سندن ڏنل تعليم ۽ حڪمن موجب هلن ٿا.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- اسان جي نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جو اسم مبارڪ ڇا آهي؟
- 2- حضور جن کي نبوت ملڻ وقت عربستان جي ڪهڙي حالت هئي؟
- 3- حضور جن ماڻهن کي خدا پاڪ جا ڪهڙا حڪم ٻڌايا؟
- 4- هن وقت دنيا ۾ ڪيترا مسلمان رهن ٿا؟

(ب) هيٺيان لفظ پنهنجي جملن ۾ ڪم آڻيو:

تعليم	سماج	فتح	منع
-------	------	-----	-----

شاهه عبدالڪريم رح بلڙي وارو

سيد عبدالڪريم رح، جنهن کي شاهه ڪريم ڪري سڏيندا آهن، سو سن 1538ع ۾ ڄائو هو. هو اڪثر عالمن ۽ بزرگن جي صحبت ۾ گذاريندو هو. آخر هالن جي مشهور بزرگ حضرت مخدوم نوح رح جو مريد ٿيو. ان جي صحبت ۾ رهي، روحاني رنگ ۾ رڱجي ويو.

شاهه ڪريم رح ڏاڍو عبادت گذار هو. خدا جي مخلوق جي خدمت ڪرڻ فرض سمجهندو هو، پاڻ کي تڪليف ڏيئي، ٻين کي آرام پهچائيندو هو. ٻين جا آهنج ۽ ايڏا دور ڪرڻ لاءِ هر وقت ڪوشش رهندو هو. هو پوکي راهي ۽ محنت مڙوري ڪري، پنهنجي ڪُٽنب جي پالنا ڪندو هو. مهمان نوازي سندس خاص خوبي هئي. پاڻ نه کائي به ٻين کي ڪارائيندو هو.

شاهه ڪريم رح ڏاڍو سادو، نهڻو، صبر ۽ تحمل وارو هو. ڪاوڙ نه وٽس هئي ئي ڪانه. کيس ڪيتريون ئي تڪليفون آيون، پر هر حال ۾ صبر ۽ شڪر ڪندو رهيو. ڪڏهن به پريشان نه ٿيو. دنياوي ڪاروبار به ڪندو رهيو ۽ الله جي ٻانهن جي روحاني اصلاح به ڪندو رهيو. ڪيترن ئي ماڻهن سندس صحبت ۾ رهي، کانئس روحاني فيض پرايو.

شاهه ڪريم رح پنهنجي مريدن کي هدايت ۽ نصيحت ڪرڻ وقت قرآن شريف جون آيتون ۽ حديثون ٻڌائي، کين سمجهاڻيون ڏيندو هو. هو سنڌي زبان جو وڏو شاعر به هو. سندس شعر ۾ روحاني ۽ اخلاقي نڪتا نروار ڪيل آهن.

شاه ڪريم رح جون پنهنجي مريدن کي ڪيل نصيحتون ۽ هدايتون سندس هڪ مريد، قلمبند ڪيو آهن. اُن ڪتاب جو نالو ”بيان العارفين“ آهي. هن ڪتاب ۾ شاه ڪريم رح جا قول به آيل آهن، ته سندس بيت به ڏنل آهن. ان کان سواءِ ٻين بزرگن جا قول، قرآن شريف جون آيتون، حديثون ۽ ٻين شاعرن جا فارسي ۽ سنڌي بيت به آيل آهن.

شاه ڪريم رح سن 1623ع ۾ اٽڪل 86 ورهين جي عمر ۾ وفات ڪئي. کيس ٻُڙي ۾ دفن ڪيو ويو. جتي هر سال مقرر ڏينهن تي ميلو لڳندو آهي. شاه ڪريم رح جو قبو سندس تڙپوٽي، سنڌي زبان جي عظيم شاعر شاه عبداللطيف رح پٽائيءَ ٺهرايو.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- شاه ڪريم رح ڪهڙي سن ۾ ڄائو هو؟
- 2- شاه ڪريم رح ڪنهن جو مريد هو؟
- 3- شاه ڪريم رح جون نصيحتون ڪهڙي ڪتاب ۾ درج آهن؟
- 4- سندس قبو ڪنهن ٺهرايو هو؟

(ب) هيٺيان لفظ پنهنجي جملن ۾ ڪم آڻيو:

قلمبند	محبت	اهنج	اِڏاءُ	اصلاح
--------	------	------	--------	-------

ڌڻيءَ جي وڏائي

ڌڻي دنيا ۾ عجب نظارا،
سائينءَ جي سگهه سمجھ پيارا،
اُپ ۽ ڌرتيءَ تي اسرار،
جوڙيا سائينءَ سڀ جنسار.

وڻ تڻ ٻوٽا ڌڻيءَ اُپايا،
قسمين قسمين پن بنايا،
گل ڦل، ميوا ڪئين گلزار،
جوڙيا سائينءَ سڀ جنسار.

اُپ ڌي ٿوري نظر ڪريو،
سج، چنڊ تي پڻ ڌيان ڌريو،
سهڻي تارن سنڊي قطار،
جوڙيا سائينءَ سڀ جنسار.

راتين پٺيان ڏينهن اچن،
جُھڙن پٺيان روز روشن،
ڪڏهن چاندوڪي ڪڏهن ڪار،
جوڙيا سائينءَ سڀ جنسار.

جڳ جو چرخو عجب چلي
 سڀ ڪو چئي ٿو ”بلي بلي!“
 ڪري نه ڪوئي سگهي شمار،
 جوڙيا سائينءَ سڀ جنسار.

- ڪشچند بيوس

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

1. دنيا جا نظارا ڪنهن جا پيدا ڪيل آهن؟
2. وڻ ٿڻ ڪنهن پيدا ڪيا آهن؟
3. رات جو اُپ ۾ ڇا ڇا ڏسڻ ۾ ايندو آهي؟

(ب) خال پري هيٺيان شعر مڪمل ڪريو:

○ اُپ ڏي ٿوري
 سج، چنڊ تي پڻ
 سنڌي قطار،
 سڀ جنسار،

موڪل جو ڏينهن

- پيءُ :** اڄ موڪل جو ڏينهن آهي. محمود، تون ڇا پيو ڪرين؟
محمود: بابا، آءٌ ڪتاب پيو پڙهان. ڪتاب مان ڏسي ڏکيا لفظ به پيو لکان ۽ انهن جي معنيٰ به پيو ياد ڪريان.
- پيءُ :** شاباس، پُٽ، اهو چڱو پيو ڪرين. مقبول، تون به ڪجهه ڪرين پيو يا رڳو پيو وقت وڃائين.
- مقبول:** بابا، آءٌ پنهنجي دوست ڏانهن خط پيو لکان. خط لکي، اجهو ٿو اوهان کي ڏيڪاريان.
- پيءُ :** وسيم، تون ڇا پيو ڪرين؟ پڙهين پيو يا رڳو راند پيو ڪرين؟
- وسيم:** بابا مون کي ته سائين پاڙهي ئي نٿو. چوي ٿو ته ”تون اڃا ننڍو آهين!“
- پيءُ :** زبيده ۽ سعيد، اوهان ڇا پيون ڪريو؟
- زبيده :** بابا، آءٌ ته ڪپڙا پيئي سِبان ۽ پيٽ سعيده پاڻي پيئي پري.

پيءُ : ٻاهر ڏسو ته چوڪرا ڪيئن نه پيا ڊوڙن ۽ رانديون ڪن!
پڙهڻ لکڻ ۽ ڪم ڪرڻ به چڱو آهي، پر موڪل جي ڏينهن
رانند روند ڪرڻ ۽ دل کي وندرائڻ به چڱي ڳالهه آهي.

مشق

(الف) هيٺيان سوالن جا جواب ڏيو:

1. محمود پيءُ کي ڪهڙو جواب ڏنو؟
2. مقبول ڪنهن ڏانهن خط پئي لکيو؟
3. زبيده ۽ سعيده ڇا ڪري رهيون هيون؟

(ب) هيٺيان جملا پڙهو ۽ لکي ڏيکاريو:

- (1) آءُ پڙهان پيو.
- (2) اسين لکون پيا.
- (3) هو راند پيئي ڪري.
- (4) هو ڊوڙن پيا.

مهمان

عبدالمجيد: پُٽ! ٻاهر در تي ڏس ته ڪير بيٺو آهي؟
پُٽ: بابا، ٻاهر در تي ڪي ماڻهو بيٺا آهن، اُهي اوهان سان ملڻ لاءِ آيا آهن.
عبدالمجيد: هائو، پُٽ، اهي پري کان آيا آهن. اهي اسان جا مهمان آهن.
وٺي هلي اوطاق ۾ ويهاريين.
پُٽ: بابا، مهمانن کي مون اوطاق ۾ ويهاريو آهي.
عبدالمجيد: ادا، سڀ ڀلي ڪري آيا! خوش آهيو! چڱا ڀلا آهيو!

هڪ مهمان: ادا، مون اوهان ڏانهن هڪ خط لکيو هو، پر اوهان وٽان جواب ڪونه آيو.
عبدالمجيد: ادا، مون اوهان ڏي جواب ته اُماڻيو هو. هي، اوهان سان ٻيا ڪير آيا آهن؟

مهمان: ادا، هيءُ منهنجو ڀاءُ آهي. هيءُ ڪراچيءَ ۾ تعليم وٺڻ لاءِ آيو

آهي. هُو ڪرسيءَ تي منهنجو سَوٽ ويٺو آهي. هُو امتحان ڏيڻ

لاءِ آيو آهي. ادا، هيءُ خط وٺو!

عبدالمجيد: ادا، هيءُ خط ڪنهن لکيو آهي؟

مهمان: ادا، اهو خط منهنجي ماسٽر لکيو آهي. اهو ڪنهن ڪم سان

حيدرآباد ويو آهي. اُتان سڀاڻي هيڏانهن ايندو ۽ اوهان سان به

اچي ملندو.

مشق

(الف) هيٺيان جملا پڙهو ۽ لکي ڏيکاريو:

(1) در تي ڪير بيٺو آهي؟

(2) مون اوهان ڏي خط لکيو آهي.

(3) هي پري کان آيا آهن.

(4) سج مٿي چڙهي آيو آهي.

(ب) هيٺين جملن ۾ ڇڏيل لفظ وجهو:

(1) ڪرسيءَ تي ماسٽر صاحب آهي.

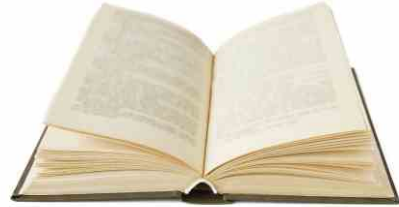
(2) هيءُ ڪراچيءَ ۾ تعليم وٺڻ لاءِ آهي.

(3) ادا، اهو خط منهنجي لکيو آهي.

(4) اهو ڪم سان ويو آهي.

سليم ڪتاب پڙهيو هوندو

سليم هيءُ ڪتاب پڙهيو هوندو.
اقبال هيءُ خط لکيو هوندو.
محمود هيءُ دلو ڀڳو هوندو.

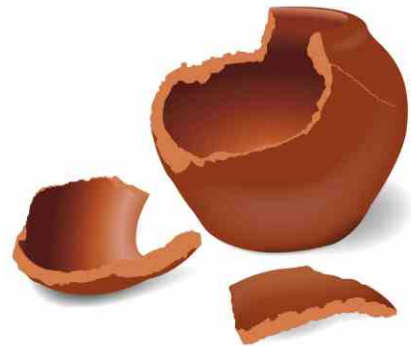
هيءُ ڪتاب ڪنهن پڙهيو هوندو؟
هيءُ خط ڪنهن لکيو هوندو؟
هيءُ دلو ڪنهن ڀڳو هوندو؟

هيءُ ڪتاب اقبال پڙهيو هوندو ڇا؟
نه، هيءُ ڪتاب اقبال ڪونه پڙهيو هوندو،
هيءُ ڪتاب سليم پڙهيو هوندو.

هيءُ خط سليم لکيو هوندو ڇا؟
نه، هيءُ خط ڪونه لکيو هوندو.
هيءُ خط اقبال لکيو هوندو.

هيءُ دلو مقبول ڀڳو هوندو ڇا؟
نه، هيءُ دلو مقبول ڪونه ڀڳو هوندو.
هيءُ دلو محمود ڀڳو هوندو.

مشق

(الف) هيٺيان جملا پڙهو ۽ لکي ڏيکاريو:

- (1) هيءُ کيرُ ٻليءَ هاريو هوندو.
- (2) هيءُ کلف ڪنهن کوليو هوندو؟
- (3) اڪبر بيت يات ڪيو هوندو.
- (4) سعيد سبق لکيو هوندو.

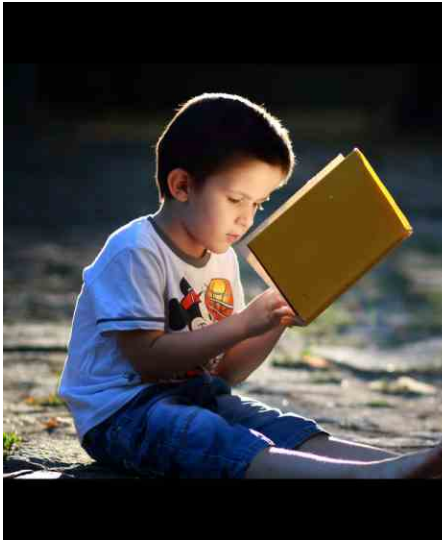
(ب) هيٺيان جملا خيال سان پڙهو ۽ انهن ۾ خال ڀريو:

- (1) هيءُ ڪتابُ سليم هوندو.
- (2) اقبال خط هوندو.
- (3) محمود دلو هوندو.
- (4) ٻليءَ کير هوندو.

سبق آئون

اشرفُ محنتِ ڪري ها

اشرفُ محنتِ ڪري ها، ته پهريون نمبر اچي ها.
آءُ ڪتابُ پڙهان ها، ته انعامُ ملي ها.
اڪرمُ اڄ اچي ها، ته ڏاڍو مزدو ٿئي ها.
ريل دیر نه اچي ها، ته اسين وقت تي پهچون ها.

اشرفُ محنتِ ڪري ها، ته ڇا ٿئي ها
آءُ ڪتابُ پڙهان ته ڇا ٿئي ها؟
اڪرمُ اڄ اچي ها، ته ڇا ٿئي ها؟
ريل دیر نه اچي ها، ته ڇا ٿئي ها؟
انگورُ پڇن ها، ته اسين کائون ها.
ڪڇا پيرَ کائون ها، ته گنگهه ٿئي ها.
ڪيرُ پيون ها، ته سگهه ٿيون ها.

مشق

(الف) هيٺيان جملا پڙهو ۽ لکي ڏيکاريو:

- 1- آءُ اڃان ها، ته توسان ملان ها.
- 2- اڪبر تپُ ڏئي ها، ته ڪري پوي ها.
- 3- وسيم محنت ڪري ها، ته ڪامياب ٿئي ها.

حاتم طائي

حاتم، عربستان ملڪ جي يمن واري علائقي جو حاڪم هو. هيءُ ’طيءَ‘ قبيلي مان هو. تنهن ڪري کيس طائي سڏيندا هئا. هن جو نالو سخاوت ڪري ڏاڍو مشهور هو. چون ٿا ته ڪوبه سائل سندس در تان ڪڏهن خالي نه موٽيو. هن سخي مرد کي محتاجن ۽ مسڪينن جي مدد ڪري، ڏلي آرام ۽ آسودو هو. ان ڪري هن پنهنجي سموري ملڪيت ۽ مال خدا جي راهه ۾ ضرورت مندن کي ڏيئي ڇڏيو.

سندس سخاوت جي هڪ ڳالهه مشهور آهي، ته عربستان جو هڪ امير حاتم جي سخاوت جون ڳالهيون ٻڌي پيو دل ۾ سڙندو هو. هڪ ڏينهن اهو امير حاتم جي سخاوت جو امتحان وٺڻ لاءِ وٽس لنگهي ويو. حاتم هن جي ڏاڍي خدمت ڪئي. هن جي کاڌي وغيره جو چڱو انتظام ڪيائين. رات جو آرام ڪرڻ کان پوءِ جڏهن صبح جو حاتم امير کان احوال پڇيو، ته امير کانئس سندس پياري گهوڙي جي گهر ڪئي.

اها ڳالهه ٻڌي حاتم ڏاڍو پريشان ٿيو. هن جي پريشاني ڏسي، امير کيس چيو، ”اوهان جيڪڏهن گهوڙي ڏيڻ ۾ ارها آهيو، ته مون کي گهوڙو ڪونه ڪپي.“ حاتم جواب ڏنس، ته ”مان انهيءَ لاءِ پريشان نه آهيان، ته تو مون کان منهنجو پيارو گهوڙو گهريو آهي. دراصل مون کي هن ڳالهه منجهايو آهي، ته تنهنجي ڪارائت لاءِ ڪابه شيءِ نه هئي، ان ڪري اهو گهوڙو ڪهي تنهنجي مهماني ڪئي اٿم. هيئن پريشان ان ڪري آهيان، ته توکي خالي هٿين ڪيئن موٽايان!“

امير، حاتم جي اها ڳالهه ٻڌي، ڏاڍو شرمندو ٿيو ۽ ٻڌايائينس ته ”مان تنهنجو امتحان لهن آيو هئس، پر بيشڪ، توکي جهڙو سخي ٻڌم، تهڙو ڏنم.“

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- حاتم ڪٿي جو حاڪم هو؟
- 2- هو ڪهڙيءَ ڳالهه جي ڪري مشهور هو؟
- 3- امير، حاتم وٽ ڇو آيو هو؟
- 4- حاتم، امير جي دعوت ۾ ڇا ڪيو؟
- 5- امير ڇو شرمندو ٿيو؟

(ب) هيٺين لفظن جا واحد / جمع ڏيو:

	شيون		رات
	دليون		راه
	گهوڙا		ڳالهه

ٽيليويزن

سائنس انسان ذات لاءِ اهڙيون
سهولتون پيدا ڪيون آهن جن بابت
انسان کي خواب خيال به ڪين ٿو.
سائنس جي اهڙين شين مان
ٽيليويزن به هڪ حيران ڪندڙ ايجاد
آهي.

ريڊيو جي وسيلي اسين فقط
آواز ٻڌي سگهون ٿا، پر ٽيليويزن ۾
نه رڳو ڳالهائيندڙ ۽ ڳائيندڙ جو
آواز ٻڌون ٿا، پر ان جي شڪل ۽ چُرپُر به ڏسي سگهون ٿا.

ٽيليويزن سيٽ، ريڊيو سيٽ کان وڏو ٿيندو آهي. منجهس
شيشي جو هڪ پردو لڳل هوندو آهي، جنهن ۾ ڳالهائيندڙ جي تصوير
نظر ايندي آهي ۽ اندر لڳل لائوڊ اسپيڪر مان آواز ٻڌڻ ۾ ايندو آهي.
ريڊئي ۽ ٽيليويزن ۾ فرق آهي. ريڊيو اسٽيشن ۾ آواز کي
برقي لهرن ۾ تبديل ڪيو وڃي ٿو. اهي لهرُون لکين دفعا واڌ ڪائي
مٿي فضا ۾ هلنديون رهن ٿيون. ريڊيو سيٽ ۾ اهو بندوبست رکيل
هوندو آهي، جو اهو انهن لهرُن کي آواز ۾ تبديل ڪري سگهندو آهي
۽ اهو آواز ٻڌڻ ۾ ايندو آهي.

ٽيليويزن ۾ وري آواز سان گڏ روشنيءَ جي لهرُن کي به بجليءَ
جي لهرُن ۾ بدلايو وڃي ٿو. ان ڪري آواز سان گڏ شڪل به ڏسڻ ۾

اچي ٿي. ريڊيو ذريعي آواز هزارين ڪلوميٽرن تائين ٻڌي سگهجي ٿو، پر ٽيليويزن اٽڪل 161 ڪلوميٽرن کان وڌيڪ مفاصلي تي ڏسي نه ٿي سگهجي. ان ڪري ٽيليويزن جي پروگرام لاءِ مقرر مفاصلي کان پوءِ هڪ اوزار لڳايو ويندو آهي، جنهن کي ”بوسٽر“ چيو ويندو آهي. هاڻي هٿرادو اپگرهه (سيٽلائيٽ) وسيلي ٽيليويزن پروگرام سڄي دنيا ۾ ڏسي سگهجن ٿا.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- ريڊيو ۽ ٽيليويزن ۾ ڪهڙو فرق آهي؟
- 2- ٽيليويزن ۾ ڳالهائيندڙ جي شڪل ڪيئن ٿي نظر اچي؟
- 3- ٽيليويزن، ريڊيو وانگر پري تائين ڪم ڇو نه ٿي ڪري؟
- 4- ٽيليويزن مان اسان کي ڪهڙي سهولت حاصل ٿئي ٿي؟

(ب) هيٺين جملن کي پورو ڪري ڏيکاريو:

- 1- ٽيليويزن سائنس جي هڪ حيران ڪندڙ..... آهي.
- 2- مقرر مفاصلي کان پوءِ هڪ اوزار لڳايو ويندو آهي.
جنهن کي چيو ويندو آهي.
- 3- هاڻي هٿرادو وسيلي ٽيليويزن پروگرام
سڄي دنيا ۾ ڏسي سگهجن ٿا.

شھري ۽ ڳوٺاڻا

هڪ شھري ڪنھن ڪم سانگي هڪ ڳوٺ ۾ ويو. هن کي اُتي رات پئجي ويئي ۽ هڪ ڳوٺاڻي جي اوطاق ۾ رات ٽڪي پيو. ماني ٽڪي کائي، رهاڻيون ڪرڻ لڳا. ڳالهين ڪندي شھر ۽ ڳوٺ بابت اچي بحث چڙيو. شھري شھر جي ساراه ڪرڻ لڳو ۽ ڳوٺاڻو وري ڳوٺ جي تعريف ڪرڻ لڳو. شھري: پائو! زندگي آهي شھر جي. جايون پڪيون، رستا پڪا ۽ بازاڙيون ڇهچتي واريون، جن ۾ دڪان اهڙا سينگاريل جا ڇا ڳالهه ڪجي!

ڳوٺاڻو: اهي ڳالهيون ته برابر، پر شھرن جون جايون سوڙهيون، نه اڱڻ نه ايوان، نه اُس ۽ نه وري هوا جو گذر، رستا ته آهن پر گاڏين ۽ موٽرن جي ڏونھين ڪري ساھ ڪٽڻ ئي مشڪل. ڳوٺن ۾ گھر ڪشادا، هوا ۽ اُس جو گذر سنو، نه آهي دونھائيل هوا ۽ نه وري گاڏين جو گوڙ.

شھري: اها ڳالهه برابر آهي. پر اسان وٽ شھر ۾ کاڌي جي جيڪا شيء گھر سا حاضر. نه رڳو ڪچو سامان ملي ٿو، پر تيار ٿيل به ملي

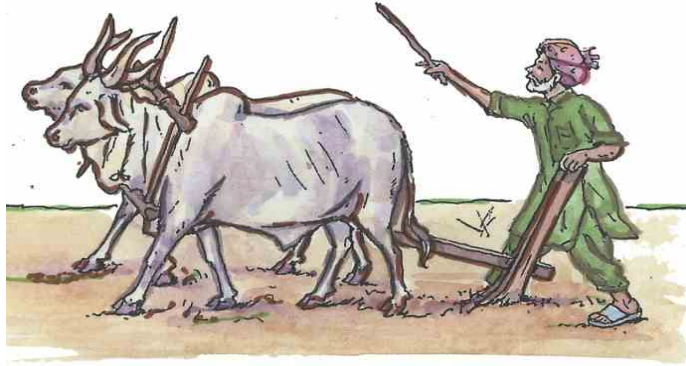
- ٿو، اوهان وٽ اها سهولت ڪٿي آهي.
- ڳوٺاڻو:** دوست! توهان وٽ برابر ڪاڌي جون رڌل پڪل خواهه ڪچيون شيون ملن ٿيون، پر اُهي سڀ اهڙيون صاف ۽ تازيون نه آهن، جهڙيون اسان جي ڳوٺ ۾ آهن. اسان وٽ ڪير، مڪڻ، ڏڏ ۽ گيهه نِج ۽ صاف ملي ٿو، پر شهرن ۾ هر شيءِ ملاوٽ واري آهي. اهوئي سبب آهي جو اوهان جي صحت به درست نه ٿي رهي، ۽ ڳوٺن جا ماڻهو سگههرا ۽ جاننا آهن.
- شهري:** ڀائو! برابر ڪاڌي پيئي ڄُون شيون اوهان وٽ صاف ملن ٿيون، پر اسان وٽ ڪي اهڙيون ڳالهون آهن جي اوهان کي ٻنهي نصيب ڪين آهن. شهر ۾ تعليم لاءِ وڏا وڏا اسڪول ۽ ڪاليج آهن، جتي شاگردن کي علم حاصل ڪرڻ جون سڀ سهولتون آهن. اوهان وٽ اُهي سهولتون ڪٿي آهن؟
- ڳوٺاڻو:** ادا! برابر علم ماڻهوءَ کي حيوان مان انسان بڻائي ٿو، پر علم به تڏهن حاصل ڪري سگهيو، جڏهن صحت سلامت هوندي.
- شهري:** ادا! برابر ڪي ڳالهون شهر جون چڱيون آهن ۽ ڪي ڳوٺ ۾ سٺيون آهن، ان ڪري اسان کي اجايو بحث ڪرڻ نه گهرجي.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

1. شهري ماڻهو ڪنهن وٽ رات تڪيو هو؟
2. شهري ۽ ڳوٺاڻو ڇا جي تعريف ڪرڻ لڳا؟
3. موٽرن ۽ لارين جي دونهين ڪري ڪهڙو نقصان آهي؟
4. ڳوٺن ۾ ڪهڙيون نِج شيون ملن ٿيون؟
5. شهرن ۾ تعليم جو ڪهڙو بندوبست ٿيل آهي؟

کيتي سر سיתי (نظم)

هڪڙو لک جو ٻولُ ٻڌايان، کيتي آ سر سיתי سائين!

هاريءَ جي همت سان سائين، ڏک لهن ٿا، سُڪ ملن ٿا،
پيشانيءَ تان بوند پگهر جي، ڪري ته ڪل ڪل کيت ڪلن ٿا،
هڪڙو لک جو ٻولُ ٻڌايان، کيتي آ سر سיתי سائين!

مُلڪ مَني جا ماڻهو پيارا، همت وارا، حشمت وارا،
ڪاهي هليا قرب منجهاران، بگا، ساوا، ڏاند متارا،
هڪڙو لک جو ٻولُ ٻڌايان، کيتي آ سر سיתי سائين!

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- همت ۽ محنت سان هاري ڪهڙيءَ طرح ڏڪن کي سڪن ۾ بدلائي ٿو؟
- 2- شاعر پنهنجي ملڪ جي ماڻهن جي ڪهڙي ساراهه ڪئي آهي؟

سچل سرمست

سچل سرمست جو اصل نالو عبدالوهابُ هو. هُو سن 1739ع ۾ خيرپور ضلعي جي ڳوٺ درازن ۾ ڄائو. هُن جي والد جو نالو صلاح الدين ۽ ڏاڏي جو ميان صاحب ڏنو هو. پيءُ جي وفات کان پوءِ پنهنجي چاچي ميان عبدالحق جي سنڀال هيٺ رهيو.

سچل سرمست نه رڳو قرآن شريف جو حافظ هو، پر اُن سان گڏ عربي ۽ فارسيءَ جو به عالمُ هو ۽ تصوف جي ڪتابن جو به چڱيءَ طرح مطالعو ڪيو هئائين. روحاني فيض پنهنجي چاچي ميان عبدالحق کان پرايائين.

سچل کي اڪيلائي پسند هئي. هُو ٿورو سُمنهندو ۽ ٿورو ڪائيندو هو. هُو شريعت تي پورو ۽ روزي نماز جو پابند هو. هُو ڪامل درويش ۽ اعليٰ صوفي شاعرُ به هو. سندس ڪلامُ ستن زبانن ۾ آهي. خاص طرح سان سنڌي، سرائڪي، فارسي ۽ اردو، زبان ۾ ڪيترائي شعر چيا اٿس. سنڌي شعر وانگر سندس اردو، فارسي ۽ سرائڪي شعر به اعليٰ درجي جا آهن. سنڌي، سرائڪي ۽

اردو شعر ۾ ”سچو“ ۽ ”سچل“ ۽ فارسي شعر ”آشڪار“ تخلص ڪم آندو اٿس. پارسي زبان ۾ سندس ”ديوان آشڪار“ مشهور آهي. اُن کان سواءِ پارسي زبان ۾ ڪيتريون مثنويون به چيون اٿس. سچل سرمست سن 1827ع ۾ وفات ڪئي. سندس وفات جي تاريخ 14 رمضان تي درازن ۾ هر سال وڏو ميلو لڳندو آهي. ميلي جي موقعي تي ادبي ڪانفرنس ٿيندي آهي، جنهن ۾ سڄيءَ سنڌ جا شاعر ۽ اديب شريڪ ٿي، سچل سرمست جي شاعريءَ ۽ پيغام بابت تقريرون ڪندا آهن ۽ شعر پڙهندا آهن.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

1. سچل سرمست جو اصل نالو ڇا آهي؟
2. سندس سنڀال ڪنهن ڪئي؟
3. سچل سرمست ڪيترين ٻولين ۾ شعر چيو آهي؟
4. سندس ميلو ڪٿي لڳندو آهي؟

(ب) هيٺين لفظن جي معنيٰ ٻڌايو:

جائو – پرايو – سندس – پيغام – ڪامل.

(ج) هيٺين لفظن جا ضد ڏيو:

	اعليٰ		هيٺ
	ٿورو		سمهندو

ميان مير

ميان مير جو اصل نالو شيخ مير محمد هو. سندس والد جو نالو قاضي سائيندڙو هو. قاضي صاحب، پنهنجي وقت جو هڪ وڏو عالم هو. ميان مير جي والده سنڌ جي مشهور سنڌي شاعر ۽ عالم قاضي قادن جي نياڻي هئي.

ميان مير 957 هجريءَ ۾ سنڌ جي قديم شهر سيوهڻ ۾ ڄائو. جڏهن ستن سالن جو ٿيو، ته سندس والد وفات ڪري ويو. هن پنهنجي والده وٽ تعليم ۽ تربيت ورتي. ٻارهن ورهين جي عمر ۾ فارغ التحصيل ٿيو. ظاهري علم حاصل ڪرڻ کان پوءِ هن باطني تربيت طرف رخ ڪيو. سندس والده هر منزل تي هن جي رهنمائي ڪئي.

ميان مير جڏهن قادري طريقي جي پير، شيخ خضر جو نالو ٻڌو، جو سيوستان جي جبلن ۾ رهندو هو. تڏهن پنهنجي والده کان اجازت وٺي انهن جبلن ڏانهن رخ ڪيائين. آخر وڃي شيخ خضر سان مليو ۽ ان جي صحبت ۾ سلوڪ ۽ طريقت جون منزلون طئي ڪندو رهيو. اهڙي طرح وڃي وڏي مرتبي کي پهتو ۽ خلافت جو شرف حاصل ٿيس.

28 سالن جي عمر ۾، مرشد طرفان حڪم ٿيس ته ”لاهور وڃ ۽ اتي وڃي ماڻهن کي هدايت ڪر.“ پنهنجي مرشد جي حڪم تي ليڪ چئي، ميان مير لاهور پهتو. پنهنجي حياتيءَ جا باقي سن ورهيه اُتي گذاريائين. ميان مير جي صحبت ۾ جيڪو ٿي آيو، سو عشق الاهيءَ ۾ رڳجي ٿي ويو. سندس نالو بادشاهي درٻار تائين پهتو. مغل شهنشاه جهانگير ۽ شاهجهان به سندس معتقدن مان هئا. دارا شڪوه جي ته ساڻس گهري محبت هئي.

ميان ميرُ 7 ربيع الاول 1045 هجريءَ ۾ وفات ڪئي. اُن وقت سندس عمر 88 سال هئي. کيس لاهور جي ڀرسان هاشم پور ۾ دفن ڪيو ويو.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- ميان مير ڪٿي ڄائو هو؟
- 2- ميان مير ڪنهن جو مريد هو؟
- 3- ميان مير کي مرشد ڪهڙو حڪم ڪيو؟
- 4- آخري ڏينهن ڪٿي گذاريائين؟

(ب) هيٺين جملن مان ضمير ڳوليو:

- 1- هُو ماني کائي ٿو.
- 2- آءُ ڪتاب پڙهان ٿو.
- 3- تون خط لکين ٿو.

پيارا پاڪستان (نظم)

اعليٰ ٿنهنجو شان، پيارا پاڪستان!
پيارا پاڪستان، اعليٰ ٿنهنجو شان!
تنهنجو جهنڊو پيارو پيارو،
چمڪي جنهن ۾ ”چنڊ ۽ تارو“،
ٿنهنجو خاص نشان، پيارا پاڪستان!
سڀ کان ٿنهنجو شان نرالو،
جڳ ۾ ٿنهنجو روشن نالو،
مُلڪين ٿنهنجو مان، پيارا پاڪستان!
علمُ پرايون، عزت پايون،
ٿنهنجو شان ۽ مان وڏايون،
صدقي توتان جان، پيارا پاڪستان!

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- پاڪستان جي جهنڊي ۾ ڪهڙو خاص نشان آهي؟
- 2- علم پرائڻ مان ڪهڙو فائدو ٿيندو آهي؟
- 3- اسان کي پاڪستان لاءِ ڇا ڪرڻ گهرجي؟

صحت جا اصول

الله تعاليٰ پنهنجي مهربانيءَ سان انسان کي جيڪي نعمتون عطا ڪيون آهن، انهن مان تندرستي هڪ وڏي نعمت آهي. جيڪڏهن انسان تندرست آهي، ته ڪمائي به سگهي ٿو، تعليم به حاصل ڪري سگهي ٿو، خدا جي عبادت به ڪري سگهي ٿو، ۽ ماءُ پيءُ جي خدمت به ڪري سگهي ٿو. ان ڪري ضروري آهي ته اسين پاڻ کي بيمارين کان بچايون ۽ پاڻ کي تندرست رکون.

اسان کي پنهنجي تندرستي قائم رکڻ لاءِ صحت جي هيٺين اصولن تي عمل ڪرڻ گهرجي:

1- هوا: صحت لاءِ صاف هوا نهايت ضروري آهي. ان ڪري ٻاهر ڳليءَ هوا ۾ گهمڻ ڦرڻ گهرجي، ۽ هوادار جاين ۾ رهڻ گهرجي. جنهن جاءِ ۾ رهجي، ان جا در دريون ۽ روشنڊان اهڙيءَ طرح هڻڻ گهرجن. جيئن اندرين هوا ٻاهر ۽ ٻاهرين هوا اندر اچي وڃي سگهي. گهر ۾ اُس ۽ روشنيءَ جو پورو بندوبست هڻڻ گهرجي.

2- پاڻي: صحت لاءِ صاف ۽ سُٺو پاڻي نهايت ضروري آهي. صاف پاڻي اهو آهي، جنهن ۾ نه هجي رنگ نه بوءِ، نه هجي کارو ۽ نه هجي ڪڙو يا ڪسارو. پاڻيءَ کي ڪاڙهي، ناري، آئرائي ۽ ڇاڻي پوءِ ڪتب آڻجي، ته وڌيڪ بهتر آهي. ڦٽڪي هڻڻ سان به پاڻي صاف ٿيندو آهي.

3- کاڌو: جهڙيءَ طرح سُٺيءَ هوا ۽ سُٺي پاڻيءَ جي ضرورت آهي، اهڙيءَ طرح سُٺو کاڌو به ضروري آهي. کاڌو گھرج آهر کائڻ گھرجي. اُن کان سواءِ کائڻ جا وقت مقرر ڪرڻ گھرجن. کاڌو نه کچو کائڻ گھرجي ۽ نه گھڻو رڌل کائڻ گھرجي. کاڌو چڱيءَ طرح چٻاڙي کائجي. کاڌو صاف تانن ۾ وجھي کائجي.

4- ورزش: صحت لاءِ ورزش نهايت ضروري آهي. ورزش ڪرڻ ڪري عضوا چُرندا ته رت جو دُورو تيز ٿيندو ۽ پگھڙ نڪرندو. اندر مان خراب جراثيم ٻاهر نڪرندا. ڦڦڙن کي تازي هوا ملندي، ان ڪري صحت سُٺي رهندي.

انهن اصولن تي جيڪڏهن عمل ڪبو ته صحت سالم رهندي ۽ هميشه خوش گذاربو.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- انسان جي لاءِ وڏي نعمت ڪهڙي آهي؟ 2- صحت جا ڪهڙا اصول آهن؟
- 3- ورزش مان ڪهڙا فائدا آهن؟ 4- پاڻي ڪهڙي ڪتب آڻجي؟
- 5- صاف ۽ سُٺي هوا حاصل ڪرڻ لاءِ ڇا ڪرڻ گھرجي؟

(ب) خالي جاين تي مناسب لفظ وجهي جملا پورا ڪريو:

- 1- صحت لاءِ صاف ۽ سُٺو نهايت ضروري آهي.
- 2- صحت سالم رهندي ۽ خوش گذاربو.
- 3- ورزش سان جو دُورو تيز ٿيندو.

حيدرآباد جو شهر

حيدرآباد، سنڌ جو ٻيو نمبر وڏو شهر آهي. هيءُ ڏاڍو سهڻو، سٺو ۽ وڻندڙ شهر آهي. هن شهر جو اصل نالو نيرون ڪوٽ هو، پر پوءِ ڪلهوڙا خاندان جي هڪ نامياري بادشاهه ميان غلام شاهه ڪلهوڙي، ان جو نالو ڦيرائي حيدرآباد رکيو.

هيءُ شهر ٽڪر تي اڏيل آهي. ان ڪري ڏاڍو هوادار آهي. هتي جي آب هوا موافق آهي، ان ڪري هتي جون راتيون ٿڌيون ۽ وڻندڙ ٿين ٿيون. حيدرآباد جي اولهه ۾ سنڌو درياءُ آهي. درياءُ جو پاڻي آڻائي، صاف ڪري، سڄي شهر کي نلن وسيلي پهچايو ويندو آهي. هن جي اوڀر ۾ قليلي واهه وهي ٿو، جتي سڄو ڏينهن چهچتو لڳو پيو هوندو آهي. شهر جي وڏي ريلوي اسٽيشن آهي، جتي رات ڏينهن ڪيترن ئي طرفن کان ريل گاڏيون اچن ٿيون.

شهر جي شاهي بازار خاص طرح گهمڻ جهڙي آهي. اها وڏي مارڪيٽ وٽان شروع ٿي، پڪي قلعي وٽ ختم ٿئي ٿي. هن بازار ۾ هر قسم جي شيءِ ملي ٿي، ۽ روزانو لکين روپين جو واپار هلي ٿو.

هتي جي مارڪيٽ به ڏسڻ وٽان آهي، جنهن ۾ صبح توڙي شام
خريداريءَ لاءِ ماڻهن جا هٿام اچي مڙندا آهن.

شهر جا رستا گُشادا ۽ صاف آهن. رستن تي هر وقت لارين،
موٽرن، رکشائن جي اچ وڃ لڳي پيئي هوندي آهي. هتي ڪيترائي
وڏا وڏا واپاري رهن ٿا، جن جو ولايت سان واپار هلي ٿو. هتي
سيمينٽ، ڪپڙي اُٺڻ، ڪپهه ٽاڻڻ، صابن، چوڙين، گئمز، بسڪوٽن
۽ شيشي جا ڪارخانا آهن، جن ۾ ڪيترائي مزور ڪم ڪن ٿا.

بازار ۽ مارڪيٽ کان سواءِ هتي قلعو، ڪلهوڙن ۽ ميرن جا قبا،
سول اسپتال، هومسٽيڊ هال، ريڊيو اسٽيشن، ڪيترائي ڪاليج، چرين
جي اسپتال ۽ راڻي باغ ڏسڻ جهڙا آهن. شهر جي ڀرسان ڄام شوري
وٽ درياءَ تي ڪوٽڙي بئراج جي پُل آهي، جتي ڏاڍي رونق لڳي پيئي
هوندي آهي. پُل جي پريئين پاسي لياقت يونيورسٽي آف ميڊيڪل
سائنس، سنڌ يونيورسٽي، مهراڻ يونيورسٽي آف انجنيئرنگ
ٽيڪنالاجي ۽ آرٽ اينڊ ڊزائن ڪاليج جون پڻ عمارتون آهن.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- حيدرآباد شهر جو اصل نالو ڇا آهي؟
- 2- حيدرآباد شهر تي اهو نالو ڪنهن رکيو هو؟
- 3- حيدرآباد جي آب هوا ڪهڙي قسم جي آهي؟
- 4- حيدرآباد ۾ ڪهڙيون جايون ڏسڻ جهڙيون آهن؟

(ب) هيٺيان لفظ پنهنجي جملن ۾ ڪم آڻي ڏيکاريو:

نامياري	موافق	ٽڪر	وڻندڙ	هٿام
---------	-------	-----	-------	------

پٽ شاه جو ميلو

شاه عبداللطيف ڀٽائي^{رح} سنڌ جو وڏو شاعر ۽ بزرگ ٿي گذريو آهي. سندس روضو هالا تعلقي جي پٽ شاه شهر ۾ آهي. هتي هر سال صفر مهيني جي چوڏهينءَ تاريخ ميلو لڳندو آهي، جنهن کي پٽ شاه جو ميلو چوندا آهن. هن ميلي ۾ ڪٿان ڪٿان گهي لکين ماڻهو اچي گڏ ٿيندا آهن.

هن ميلي تي هر قسم جا دڪان گلي ويندا آهن، جن ۾ واپاري، قسمن، قسمن سامان ڏاڍي سهڻي نموني سينگاري رکندا آهن. روزانو لکن رپين جو واپار هلندو آهي. ميلي جو چهچتو سچ پچ ڏسڻ وٽان هوندو آهي.

ميلي ۾ زرعي کاتي وارا پنهنجو اسٽال لڳائيندا آهن. جتي زراعت جي اوزارن جا نمونا، مختلف قسمن جا بيج، ۽ زراعت متعلق معلوماتي ڪتاب رکيل هوندا آهن. ان کان سواءِ زرعي ماهر، پوک ڪرڻ پاڻ ڏيڻ ۽ جيت مار دوائن استعمال ڪرڻ جا طريقا سمجهايندا ۽ پيداوار وڌائڻ جا طريقا ٻڌائيندا آهن، جي ٻڌي ماڻهو گهڻو ڪجهه پرائيندا آهن.

شاه لطيف ثقافتي مرکز طرفان ميلي جي موقعي تي وڏي پيماني تي هڪ ادبي ڪانفرنس ۽ راڳ جي محفل منعقد ڪئي ويندي آهي. ادبي ڪانفرنس ۾ شاه صاحب جي شعر بابت تقريرون ڪيون وينديون آهن.

ميلي ۾ دستڪارين جي نمائش به ٿيندي آهي، جتي عمديون رليون، ڪيس، گريون، جندي ۽ ڪاشي جو سامان رکيل هوندو آهي.

ميلي ۾ ملاڪڙو ڏسڻ وٽان هوندو آهي. مکيه سندر ٻڌي، اچي ميدان ۾ پيهندا آهن ۽ پنهنجي طاقت ۽ هٿ جو ڪمال ڏيکاريندا آهن.

هن ميلي جي خاص ڳالهه آهي، راڳ رهاڻ، رات ٿي، ته هزارين ماڻهو راڳ ٻڌڻ لاءِ اچي درگاهه تي گڏ ٿيندا آهن. شاه پٺائيءَ جا فقير پنهنجي مخصوص انداز ۾ راڳ ڳائيندا آهن.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- شاه عبداللطيف پٺائيءَ جو روضو ڪٿي آهي؟
- 2- سندس ميلو ڪٿي لڳندو آهي؟
- 3- پٽ شاه جي ميلي جون ڪهڙيون ڳالهيون مشهور آهن؟
- 4- ميلي جي خاص ڳالهه ڪهڙي آهي؟

(ب) خالي جاين تي لفظ وجهي جملا پورا ڪريو:

- 1- ميلي تي هر قسم جا دڪان ويندا آهن.
- 2- شاه پٺائيءَ جا فقير پنهنجي انداز ۾ راڳ ڳائيندا آهن.

سچُ ڳالهائِ (بيت)

جڏهن ڳالهه ڪهڙي به ڪنهن سان ڪجي،
ڏٺيءَ جو رکي خوف سچ چئي ڏجي.

سدائين اوهين واٽ سچ جي هَلو،
اُٿو سچ چوڻ ۾ بلاشڪ ڀلو.

عقل ۾ اڪابر جي آهيو اوهين،
نه ڏيو ڪوڙ کي جاءِ جيءَ ۾ توهين.

لڳي سچ چوڻ ٿو ڏکيو پڻ اول،
مگر اُن جو آخر عجب آهه ڦل.

سدائين ٿو سرهو گذاري سڄاڙ،
سدا آهه ڪوڙو خراب ۽ خوار.

ڪري ٻاجهه پنهنجي سچي تي ڏٺي،
ملي آبرو پڻ سچي کي گهڻي.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- سچ ڳالهائڻ مان ڪهڙا فائدا آهن؟
- 2- ڪوڙ مان ڪهڙا نقصان آهن؟
- 3- سچار جي حياتي ڪيئن ٿي گذري؟

(ب) هيٺين شعرن کي مڪمل ڪريو:

○ سدائين اوهين وات جي هلو،
اتو سچ چوڻ ۾ ڀلو.

(ج) هيٺين لفظن جا هم آواز لفظ لکو:

..... هلو

..... اوهين

..... سچار

..... ڌڻي

وڻ

خانو، هيءُ وڻ ڏس ته ڪهڙو نه ڊگهو ۽ گهاٽو آهي! هي سنهيون سنهيون
ڪاٺيون جن تي پن آهن، سي وڻ جون تاريون آهن. هي ٿلهيون ۽ ڊگهيون
ڪاٺيون جن مان تاريون نڪرن ٿيون سي
وڻ جا ڌار آهن. ڌارن کي جيڪو هيءُ
تلهو ڪاٺ جهلي بيٺو آهي، سو وڻ جو
ٿڌو آهي. ٿڌو هينان وري وڻ جون پاڙون
آهن، جيڪي زمين ۾ اندر گهڙي وڻ کي
سوگهو جهلي پٺيون آهن ۽ هن کي ڪاڄ
ٿيون پهچائين. وڻ جي ڌارن ۽ تارين مان
ٻارڻ جون ڪاٺيون ٿينديون آهن. وڻ جي
ٿڌو مان ڪاٺون ۽ دروازا جڙندا آهن. وڻ
۾ پڪي آڪيرا ٺاهيندا آهن، وڻن جي چانو
هيٺ ماڻهو گرميءَ ۾ ويهي آرام ڪندا
آهن. هي وڻ جيڪي رستن تي ڏسجن ٿو
سي انهيءَ لاءِ لڳل آهن.

انهن وڻن کان سواءِ ٻيا وڻ ميوون
جا ٿيندا آهن، جيڪي باغن ۾ پوکبا آهن. انهن وڻن مان اسان کي ڪيترن ئي
قسمن جا سواڊي ميوا ملندا آهن.
اسان جي ملڪ ۾، اُنب، زيتون، ڏاڙهون، نارنگيون، ليمان، توت،
صوف ۽ ناسپاتيون جام ٿين. اهي سڀ ميوا، وڻن مان ملن ٿا.
وڻ ڏاڍا ڪماتا آهن، ان ڪري اسان کي گهرجي ته گهڻا وڻ پوکيون ۽
انهن جي حفاظت ڪريون.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- وڻ جون تاريون ڇا ڪي ٿو سڏجي؟
- 2- وڻ جا ڌار ڇا ڪي ٿو ڪوٺجي؟
- 3- وڻ جو ٿر ڪهڙو ٿيندو آهي؟
- 4- وڻ جي پاڙن جو ڪهرو ڪم آهي؟
- 5- وڻ ڪي ڪاڇ ڪير ٿو پهچائي؟

(ب) وڻ مان جيڪي فائدا آهن سي لکو.

(ج) ميويدار وڻن جا نالا لکو.

چترال جا ماڻهو

چترال، پاڪستان جي اتر الهندي هڪ پراڻي رياست آهي. هن رياست کي لواري لڪ ڏير رياست سان ملائي ٿو. هيءَ رياست ڪيترو وقت الڳ رياست طور قائم رهندي پئي آئي. پر پوءِ حڪومت پاڪستان ان کي خيبر پختونخوا صوبي سان ملائي ڇڏيو آهي. هن رياست جي زمين ۾ ڪيترائي معدني خزانو موجود آهن، جهڙوڪ: هيرا، ڪوئلو، لوھ ۽ تيل.

هن رياست جا ماڻهو دلير ۽ بهادر آهن. جابلو علائقي ۾ هئڻ ڪري جفاڪش ۽ محنتي آهن. سندن پوشاڪ آهي ڊگهو چوڻو، سوڙهن پانچن واري سلوار ۽ مٿي تي ڪُلي جهڙي ٽوپي. سياري جي موسم ۾ جانورن جي گل جا ڪوٽ پائين.

هتي جي ماڻهن جو ڌنڌو آهي رڍن ۽ ٻڪرين جا ڏڻ پالڻ. انهن جي گلن، پشم ۽ ڏاس جو واپار ڪرڻ. هُو ڪاڻين ۾ ڪوتائيءَ جو ڪم به ڪن ٿا.

جبلن جي وچ ۾ هئڻ ڪري هن رياست جي هيٺاهين زمين برسات جي پاڻيءَ سان ڀرجي وڃي ٿي، ان ڪري گهاٽا پيلا ۽ ساوا گاهه پيدا ٿين ٿا. ڪن ٺڪرن تي پوک پڻ ٿئي ٿي. هتي ميوا جهڙوڪ: صوف، انگور، ڏاڙهون وغيره جام ٿين.

هيءَ رياست لواري لڳ رستي خيبر پختونخوا صوبي جي ٻين شهرن سان ڳنڍيل آهي. چوڌاري جبلن هئڻ ڪري هتي برف گهڻي پوي ٿي. ٿڌ واري عرصي ۾ جبلن ۾ رهندڙ ماڻهو سڄو ڏينهن گهرن ۾ باهه ٻاريو وينا هوندا آهن. منجهانئن ڪيترائي ماڻهو هن موسم ۾ پاڪستان جي ٻين علائقن ۾ وڃي، محنت مڙوري ڪندا آهن.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- چترال رياست ڪٿي آهي؟
- 2- هن رياست جا ماڻهو ڪهڙي قسم جا آهن؟
- 3- هتي جي ماڻهن جي پوشاڪ ڪهڙي قسم جي آهي؟
- 4- چترال ۾ ڪهڙي آبادي ٿيندي آهي؟
- 5- چترال ۾ ڪهڙا معدني خزانو موجود آهن؟
- 6- چترال جا ماڻهو سياري جي موسم ۾ ڪيڏانهن ويندا آهن؟

(ب) هيٺين جملن مان صفت ڳوليو:

- 1- چترال هڪ پراڻي رياست آهي.
- 2- هو ڊگهو چوڻو پائين ٿا.
- 3- هتي جا ماڻهو دلير ۽ بهادر آهن.
- 4- هتي صوف، انگور جام ٿين ٿا.

قومي اتحاد

ڪنهن به قوم جي ترقيءَ جو دارومدار، اُن جي قومي اتحاد تي آهي. جنهن قوم ۾ ٻڏي ۽ ايڪو نه آهي، اُها دنيا جي تختي تان تباھ ۽ برباد ٿي ويندي ۽ وري اُڀري نه سگهندي. تاريخ جي مطالعي مان پتو پوي ٿو، ته ڪيتريون ئي قومون بي اتفاقي ۽ نفاق سبب هميشه لاءِ ختم ٿي ويون. اسان جي وطن پاڪستان ۾ چار صوبا آهن. هر صوبي ۾ مختلف قبيلن ۽ ذاتين جا ماڻهو رهن ٿا ۽ مختلف زبانون ڳالهائين ٿا. ان هوندي به اسان سڀ هڪ پاڪستاني قوم آهيون. پاڪستان اسان جي گهر مثل آهي، جنهن ۾ اسين سنڌي، پٺاڻ، بلوچ، بروهي ۽ پنجابي سڀ گڏجي رهون ٿا. جهڙيءَ طرح هڪ گهر جا ڀاتي پاڻ ۾ قرب ۽ محبت سان گڏ رهندا آهن، اهڙيءَ طرح اسان کي به پيار ۽ محبت سان رهڻ گهرجي، ۽ هڪ ٻئي جي تڪليف کي پنهنجي تڪليف سمجهڻ گهرجي.

اسان سڀني جو پيدا ڪندڙ هڪ الله آهي ۽ مذهب به هڪ آهي. اسين سڀ پاڻ ۾ پائڙ آهيون. اسان مان ڪنهن به هڪ کي ٻئي تي فوقيت نه آهي. اسين سڀ پاڪستاني هڪ جسم جي عضون وانگر آهيون. جڏهن جسم جي ڪنهن به هڪ عضوي ۾ سُورُ هوندو آهي، ته سارو جسم بي قرار ٿي ويندو آهي. اهڙيءَ طرح جيڪڏهن هڪ پاڪستانيءَ کي ڪا تڪليف ٿئي، ته اُن جو ٻين پاڪستانين کي احساس ٿيڻ گهرجي.

اتفاق ۽ اتحاد ۾ وڏي طاقت آهي. اسان سڀني پاڪستانين کي جڳائي ته پاڻ ۾ قومي جذبو قائم رکون. پاڻ ۾ رلي ملي رهون ۽ هڪ ٻئي سان ساٿ ڏيئي، پنهنجي ملڪ جي تعمير ۽ ترقيءَ ۾ حصو وٺون.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- قوم جي ترقيءَ جو دارومدار ڪهڙي ڳالهه تي هوندو آهي؟
- 2- اسان جي ملڪ ۾ ڪيترا صوبا آهن؟
- 3- اسان پاڪستانين کي ملڪ اندر ڪيئن رهڻ گهرجي؟
- 4- اتحاد ۽ اتفاق سان رهڻ ڪري اسان کي ڪهڙو فائدو ملندو؟

(ب) خالي جاين تي مناسب لفظ وجهي جملا پورا ڪريو:

- 1- گهر جا ڀاتي پاڻ ۾ قرب سان آهن.
- 2- اسين پاڪستاني هڪ جسم جي وانگر آهيون.
- 3- اسين سڀ پاڻ ۾ آهيون.

لحاظ (بيت)

آبا! رڪ تون پاڻئون وڌن جو لحاظ،
رڪن تنهنجو تان پڻ ننڍا ڪو لحاظ.
پراون يا پنهنجن ۾ گهر يا بهر،
جتي تون هجين، ڪم اچي ٿو لحاظ.
تا پڙهجن ۽ ٻڌجن جي اخلاق نڪ،
انهن مڙني مان آهي خاصو لحاظ.
لحاظ آهي جنهن کي نه ماڻهوءَ سندو،
انهيءَ کي خدا جو نه هوندو لحاظ.
نه ماڻهو چوڻ گهرجي اُن کي ”قليج“،
نه ماڻهن ٻين جو رڪي جو لحاظ.

- مرزا قليچ بيگ

مشق

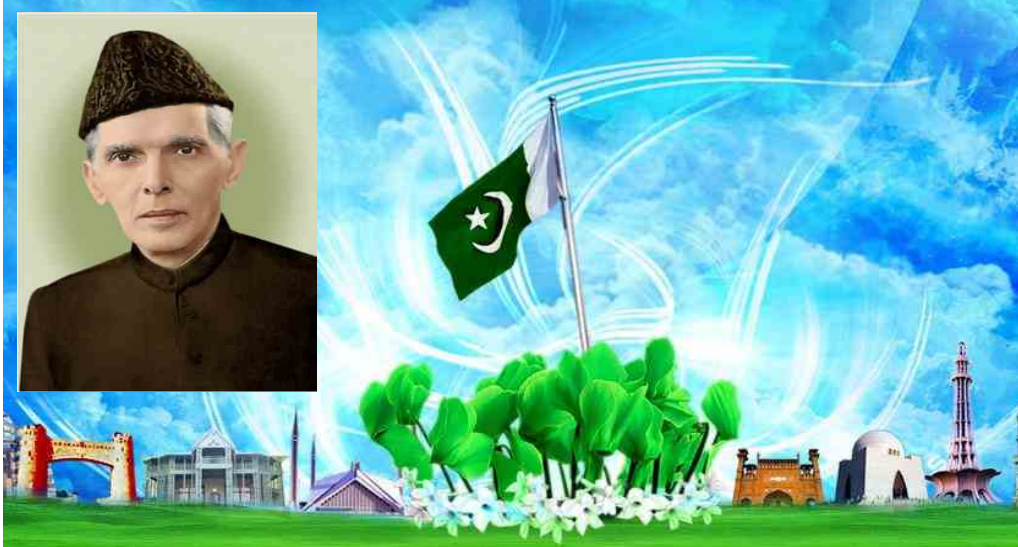
(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- سڀني اخلاقن ۾ نڪ اخلاق ڪهڙو آهي؟
- 2- ڪهڙو ماڻهو خدا جو لحاظ نه ٿو رکي؟
- 3- شاعر ڪهڙي ماڻهوءَ کي ماڻهو نه ٿو سڏي؟

(ب) هيٺين شعرن کي مڪمل ڪريو:

- تا پڙهجن ۽ ٻڌجن جي نڪ،
انهن مڙني مان آهي خاصو.....
- لحاظ آهي جنهن کي نه..... سندو،
انهيءَ کي جو نه هوندو لحاظ.

14- آگست

هر قوم جي تاريخ ۾ ڪن ڏينهن جي خاص اهميت هوندي آهي. انهن ڏينهن جي حيثيت حاصل هوندي آهي. اهڙن ڏينهن ۾ آزاديءَ جي ڏينهن جي اهميت سڀني کان وڌيڪ هوندي آهي. آزاديءَ جي ڏينهن کي هر قوم ڏاڍي ڌار ڌور سان ملهائيندي آهي.

14- آگسٽ پاڪستان جي آزاديءَ جو ڏينهن آهي. 14- آگسٽ 1947ع تي اسين انگريزن ۽ هندن جي غلاميءَ مان آزاد ٿياسين، پاڪستاني قوم اُن ڏينهن کي ”آزاديءَ جي عيد“ ڪري ملهائيندي آهي ۽ ڌڻي تعاليٰ جا شڪر بجا آڻيندي آهي، جنهن کيس آزاديءَ جي نعمت عطا ڪئي آهي. اسان کي اهو ياد رکڻ گهرجي، ته ڪنهن به قوم کي آزادي گهر ويني ڪانه ملندي آهي. آزادي حاصل ڪرڻ لاءِ جاکوڙ ڪرڻي پوندي آهي. گڏيل هندستان جي مسلمانن، پاڪستان حاصل ڪرڻ لاءِ ڀرپور جاکوڙ ڪئي ۽ انيڪ قربانيون ڏنيون. قائداعظم محمد علي جناح جي صحيح

رهنمائيءَ ۾، مسلمان آزاد وطن حاصل ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿيا. 14- آگسٽ جو ڏينهن اسان کي اُن جاکوڙ ۽ قربانين جي ياد ڏياريندو آهي.

14- آگسٽ ملهائڻ لاءِ ڪيترا ڏينهن اڳواٽ تياريون شروع ٿي وينديون آهن. گهرن، دڪانن، بازارين، تعليمي ادارن ۽ آفيسن کي چنڊ تاري واري جهندين سان سينگاريو ويندو آهي. ملڪ جون پريسون ڏينهن رات جهنڊيون، اسٽيڪر ۽ پوسٽر ڇاپينديون آهن. ريڊيو ۽ ٽيليويزن تان اهڙين تيارين جون خاص رپورٽون نشر ڪيون وينديون آهن. 14- آگسٽ واري رات خانگي توڙي سرڪاري عمارتن تي چراغان ڪيو ويندو آهي.

14- آگسٽ واري ڏينهن جي آجيان، مسجدن ۾ ملڪ ۽ قوم جي سلامتي ۽ ترقيءَ جي دعائن سان ڪئي ويندي آهي. پاڪستان جو صدر پريزيڊنسيءَ ۾ قومي جهنڊو ڦڙڪائيندو آهي. نيڪ ان مهل صوبائي گاديءَ وارن هنڌ تي گورنر قومي جهنڊو ڦڙڪائيندا آهن. سائرن وڄايا ويندا آهن هر شيءِ جتي هوندي آهي. اتي ٻيهي رهندي آهي. پوءِ پوري قوم هڪ آواز ٿي قومي ترانو ڳائيندي آهي. ائين آزاديءَ جي عيد جي تقريبن جو آغاز ٿي ويندو آهي.

14- آگسٽ تي عام موڪل هوندي آهي. اُن ڏينهن اخبارون خاص نمبر ڪڍنديون آهن. ريڊيو ۽ ٽيليويزن تان خاص پروگرام نشر ڪيا ويندا آهن ۽ سوشل ميڊيا تي پڻ هن ڏينهن جي اهميت بابت پڄاڻ ٿيندي آهي.

اسان کي گهرجي، ته 14- آگسٽ تي عهد ڪريون، ته اسين وڏا ٿي پنهنجي پياري پاڪستان جي خدمت ڪنداسين ۽ اُن جي سلامتيءَ ۽ ترقيءَ لاءِ ڏينهن رات محنت ڪنداسين.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- پاڪستان جي آزاديءَ جو ڪهڙو ڏينهن آهي؟
- 2- 14- آگسٽ تي اسان ڪنهن کان آزادي حاصل ڪئي هئي؟
- 3- آزاد وطن حاصل ڪرڻ لاءِ مسلمانن جي ڪنهن رهنمائي ڪئي؟
- 4- 14- آگسٽ تي اسان کي ڪهڙو عهد ڪرڻ گهرجي؟

(ب) هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

چوٽڪارو	وڌيڪ	انيڪ	جاکوڙ
---------	------	------	-------

(ج) هيٺين لفظن جا ضد لکو:

خاص	صحیح		
غلامي	شروع		
ڏينهن	ڪامياب		

عید الفطر

مسلمان هر سال به عيدون ملهائيندا آهن. انهن مان پهرين عيد، رمضان شريف گذرڻ کان پوءِ پهرين شوال تي ملهائي ويندي آهي. ان عيد جو نالو آهي 'عيد الفطر'. هن عيد جو اهو نالو ان ڪري پيو جو ان عيد تي مسلمان فطرو ڏيندا آهن.

رمضان شريف پلارو ۽ برڪت وارو مهينو آهي. هن مهيني ۾ اسان جي نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم تي قرآن شريف نازل ٿيو هو. هن مهيني ۾ روزا رکبا آهن ۽ قرآن شريف جي تمام گهڻي تلاوت ڪئي ويندي آهي.

عيد واري ڏينهن، ننڍا توڙي وڏا وهنجي صاف ڪپڙا پائيندا آهن. ان ڏينهن مسلمان پهريائين فطرو ڪيندا آهن، پوءِ عيدگاهه ڏانهن عيد نماز پڙهڻ ويندا آهن. فطرو روزن جي خوشيءَ ۾ الله تعاليٰ جي نالي غريبن کي ڏنو ويندو آهي. فطرو پئسن خواهه اناج جي صورت ۾ پڻ ڏنو ويندو آهي.

عید نماز پڙهڻ لاءِ عید گاهُ ۾ پري پري کان ماڻهو ايندا آهن. عید نماز پڙهڻ کان پوءِ خوشيءَ وچان هڪ ٻئي کي پاڪر پائي ملندا آهن، ۽ هڪٻئي کي عید مبارڪ پڻ ڏيندا آهن.

هن ڏينهن تي ٻارن جي خوشي ڏسڻ وٽان هوندي آهي. هو نوان ڪپڙا پائي، خوشيءَ ۾ ڪونه ماپندا آهن، ۽ هيڏانهن هوڏانهن ٽپندي ڪڍندي نظر ايندا آهن.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- مسلمان ڪيتريون عيدون ملهائيندا آهن؟
- 2- عيدالفطر تي اهو نالو ڇو پيو آهي؟
- 3- فطرو ڇو ڏبو آهي؟
- 4- عيد ڏينهن ٻار ڪيئن نظر ايندا آهن؟

(ب) هيٺيان لفظ جملن ۾ ڪم آڻيو:

برکت	فطرو	صاف	ماپندا
------	------	-----	--------